

רחל מרחלת על כל העולם

זרים ופצצות

אני מצטערת שאני לא יכולה לגלות לכם שום חדשה מרעישה על שמלת ה' חתונה של לואי ג'ונסון. אני גם לא אוכל, לצערי הרב, לספר לכם כמה ה' כלה היתה נרגשת, איך היא כמעט ה' עלפה, וכמעט בכחה, ואיך נצצו הדמעות בעיניו של החתן, ואיזה יום גדול זה היה בשביל ארצות-הברית ובשביל כל העולם.

כל זה כבר ידוע. אני יכולה לספר לכם, מאחורי הקלעים, שהפסיכולוגים והסוציולוגים האמריקאים אומרים ש'לוי סי ובעלה, פט נאגלס, מתאימים מאד מבחינת אופיים, השכלתם, וזוגם, וב' אמריקה קביעות כאלה הן חשובות עד מאוד.

בחתונה היו 700 איש. השמלה של הכלה, שלה חיכו המוני אמריקה במשך כל החודש האחרון, היתה לבנה-זרדרה, ארוכה ורקומה בפנינים. כך השמחה היתה רבה, את זר הכלולות שלה היא זרקה לאחותה, שמרוב התרגשות לא הצליחה לתפוס אותה. אומרים שזה סי' מן למזל רע בנושאין, אבל ידידה של האחות, ג'ורג'י המילטון, לא התרגש מזה.

בחתונה היה שמח ועשיר ונוצץ. ב' חוץ עמדתו המוטי אנשים זעקו בוא, כי יום החתונה היה יום מלאת 21 שנה להפצצת הירושלמה, ובאותו יום, כמו כן, הופצה ויאטינגס. האנשים שעמדו בחוץ ניסו להוכיח לנשיא שהחגיגה וה' שמחה אינם הולמים את המאורע הזה.

בואו נתנשק!

להקת פיקוד צפון סיפקה לחתונת הזמרים השמחה, שנערכה ביום הראשון של השבוע בערב את הכלה שלה, לילי מור, ולהקת שבעת המינים סיפקה לחתונה את החתן שלה, ארי תר' מור. לילי מור עדיין לא היתה קריירה להקתית ארוכה. עוד תהיה לה. אבל אלי תרמור כבר הספיק להיות בלהקת הנששים, וכשהוא יהיה נשוי, הוא יכניס גם את אשתו לאיזושהי להקה, אבל פחות צבאית מזו של פיקוד צפון.

בחתונה שלהם היו כל הבידור והלהקות, כל זימרת הארץ, כאלף איש. להקת **לילימור הגדולה**, תיאטרון מסטור, **אברהם אגמון** הברדן, עליזה מזרחי הידועה פחות בשם **עדנה פלירד**, עם שני ילדיה, **אביבה אורגד** בשמלה יחנית מלאת זהב, ועוד ועוד ועוד. אלי נולד לפני עשרים ושש שנה באסותא, ואשתו נולדה לפני עש' רים שנה, בבית שלה. ברוסיה, הוא כבר יודע לנגן בשבעה כלי נגינה, והיא יודעת לנגן רק על גיטרה. אבל זה בעצם מה שהביא לנשואיהם, הגיטרה.

לפני שנתיים אלי היה מורה לגיטרה, ולילי באה אליו לשיעורים. שנה שלמה היא למדה אצלו, וכשהיא כבר ידעה לנגן, היא החלה להתעניין פחות בגיטרה ויותר במורה שלה.

"היא התחילה איתי", מספר אלי, "ואחר-כך הפכנו חברים. אבל עד היום היא חייבת לי 15 לירות בעד שיעורים!"

מובן שחתונה כל כך אמנותית לא יכולה היתה לעבור כך סתם. לכן הנציחה אותה במצלמת-קולנוע. אבל למרות כל השחקנים, היה הגיבור הראשי של סרט החתונה רב צעיר. הוא נשא את החתן על הכתפיים, ומרוב שמחה התחיל לרקוד את ריקוד הדיסקוטקים לסטיקס, שפירושו בואו נתנשק.

לילי ואלי (על כתפי הרב)

איפה הרב?

חתונת השבוע, בהא הידיעה, היא חתונתו של **בויכאל קרנון** לבחירת לבו, **מרים ריש**. זוהי חתונה חשובה, משום שמיכאל קרנון הוא איש חשוב. הוא העוזר של **נתן דונביץ'** במוסף הארץ, וכמו שהוא חשוב, ככה גם הבחורה שלו יפה. היא בת עשרים ושש פקידה, ואין לה משפחה. כל משפחתה נהרגה במלחמה. נשארה בחיים רק אחותה, והיא חיה עד עכשיו אצל משפחה מאמצת.

האהבה שלה ושל בעלה היתה אביבית, אבל קטועה. היא התחילה לפני שנתיים, במסח' מרים, שעבדה בשגרירות ישראל בפאריס, באה לישראל לחופשה. שבועיים היא הסתובבה בארץ לחינם. רק בערב האחרון היא הכירה את קרנון, ומיד אחרי זה חזרה לפאריס. אבל משם היא שלחה לו מכתב.

זו היתה אהבה ממכתב ראשון. שנה שלמה הם התכתבו ללא הפסק, עד שהגיע שוב פסח. מיכאל קרנון נשלח מטעם העיתון לציכיה, ובדרך קפץ לפאריס, לשלושה שבועות. אז כבר לא היתה להם סבלנות לחכות לפסח הבא, והם החליטו להתחתן ודי. הכלה באה לתל-אביב, והחתונה נערכה בבית הוריו של החתן.

אבל חתונה יהודית היא דבר המועד לפורענות. כי בשביל חתונה יהודית דרוש כידוע רב, ולרב בדרך כלל יש הרבה עבודה, וקשה להשיג אותו.

הרב שצריך היה לחתן את מרים ומיכאל הוזמן לשעה שבע. בשעה שבע הגיעו, חוץ מכל הקהל, והחתן והכלה, גם שלושה אנשים חשובים: חוץ, איש עם כתובה, ואיש עם חופה. אבל מכל זה עוד איראפשר לעשות חתונה.

חיכו לרב שעה, חיכו לו עוד חצי שעה, והוא לא בא. נתן דונביץ' התרגז נורא, וצילצל למחלקת הרבנות בירושלים. אמרו לו שם שמצטערים, אבל אין להם השפעה על רבנים. עברו כבר שתיים, לנשואים כבר לא היתה סבלנות, אז נתן דונביץ' הלך לחפש את הרב ברבנות. ברבנות לא היה שום רב. חיפשו במיסדרונות, חיפשו בחורים. שום דבר. עד שמצאו בחוץ רב אחד קטן, שמינהר מאוד. כששאלוהו לאן הוא ממהר, אמר שהוא ממהר לחתונה בהרצליה. ביקשו אותו לבוא איתם. הפחידו אותו שיפנו לשרהדות, איימו עליו, ניסו לשכנע אותו שטוב וברע, ובסוף הוא הסכים לבוא, בתנאי שאחרי-כך יקחו אותו במכונית להרצליה. וכך, בשעה טובה, התחתן מיכאל קרנון עם רב, ועם חופה, ועם כתובה, ועם חוץ, ועם כלה. מזל טוב.

נות לבית-המשפט בכתב-איו בעל-פה, תוך חודש ימים."

זהו המכתב הנעים שקיבל השבוע **שמרי דיק קראום (עוז)** מבית-המשפט הצר' פתו. למחרת הוא הודרו לענות שהוא מאשר את הגירושיין, ובוזה הסתיימו נשואיו הקצ' רים לשתי מכוניות, וילה בצירוף צרפתית עשירה.

מה קרה ומה יקרה עכשיו לשמוליק — כולם יודעים, ועוד ימשיכו לדעת. אבל גם לאשתו, **פלורנס סמואל**, קרו בינתיים דברים מעניינים. מתברר שבשעה שבאה לי ישראל לחפש את בעלה האובד, היא מצאה לא פחות מאשר את בחיר לבה החדש.

הבחיל הזה הוא ישראלי, שהיה נשוי לי צרפתיה, הוליד לה ילד, והתגרש ממנה. הוא גילה את פלורנס כשחיפשה את שמוליק בעלה, ניחם אותה על האבדה, הסביר לה שכל הגברים הם אותו דבר, ולא צריך לי קחת אותם ללב, ועכשיו הוא עומד לשאת אותה לאשה.

שמוליק, בינתיים, חופשי כמו ציפורי דרוו. בזמנו, כשהוא היה עדיין נשוי לי אשתו, אמרה **ג'וזי כין**, ידידתו, שהיא מאושרת על הנשואין הללו, כי רק ככה היא יכולה להיות בטוחה שהוא לא יעזוב אותה, ולא ילך להתחתן עם אחרת.

עכשיו, שהוא כבר גרוש, אין לה בכל זאת מה לחשוש, כי שמוליק אומר: "אין לי שום חוכמת לשום חתונות בעתיד. מה אני צריך רשיון בשביל לאהוב?"

רשיון לאהבה

"עקב פירסום בעולם הזה, שבו סיפרת כי יומיים לאחר נשואין עזבת את אשתך, ונסעת לארץ, אהנו קובעים שהתייחסת אלי אשתך באכזריות רוחנית. לאור העובדה ש' אשתך באה לחפש אותך בישראל, ולהחזיר אותך לחיק המשפחה, ולאור העובדה שאתה שלחת אותה מעל פניך, מוצא בית-המשפט מקום לחייב אותך לתת לאשתך גט. אם רוצה אתה לערער על פסק-הדין, עליך לפי

ג'וזי ושמוליק

צות לא טובלות אף אחת ממחסור ברעותה. מי שכן סובל מזה הן נשות הטייסיס. ה' רומנים הללו, למרות כל הרומנטיקה שבהם, לא מוצאים חן בעיניהן. לא רק שחן עשו לבגליהן סקנדלים בבית, הן אפילו התחילו לעשות סקנדלים בשדה-התעופה.

כמה נשים כאלה פנו לאחראי על הרכבת צוותות-אוויר, ביקשו ממנו לדאוג לכך שה' בעלים שלהן לא יטוסו בחברת המאהבות שלהם.

האחראי על הרכבת צוותות-אוויר שמע בקולן, ומאז הונגות המאהבים לא טסים יחד בעולם הגדול. הם כמעט פסקו לראות האחד את השנייה. כשהאחד היה באוויר, השנייה היתה ביבשה, ולהיפך. הפגישות ה' חסופות על כבשי המסוס בהחלט לא סיפקו את שני הצדדים.

רוב הזוגות השלימו עם מצבם החדש. אבל זוג אחד, טייס ודיילת, סירבו לוותר. אפשר לראות אותם יום יום, מסתובבים בין חבריהם, ומבקשים שיחליפו אותם. היא מנקשת את זה בסוד מחברותיה הדיילות, והוא מבקש את זה בסוד מחבריו הטייסים. זוהי פעולה מחתרית קשה, כי אסור לי' אחראי על הרכבת הצוותות לדעת על זה. אומרים שחבריהם מבינים לרוחם.

רומן אווירי

מאז שהמציאו את המטוס, החלו להת' נהל רומנים אוויריים בין הטייסים לדיילות שלהם. עכשיו, שהטכניקה התפתחה והפכה יותר ויותר סילונית, התפתחו איתה גם הרומנים הללו. הם מתנהלים בכל חברות התעופה. במיר' לדת, באוויר, בתי-המלון הזרים. חברת אל-על, שהיא בהחלט חברת-תעופה מתק' דמת, לא מפגרת אחרי כל חברותיה. באל-על מתנהלים בימים אלה כעשרים רור' מנים מעופפים. החברה לא סובלת ממחסור בטייסים, לא ממחסור בדיילות, ושתי הקביר'

אהבה חופשית

הן

רינה

גם בישראל, כמו בעולם כולו, מתחילה אהבה חופשית לתפוס את מקום האהבה הבלתי-חופשית. האנשים שמוצאים חן האחד בעיני השנייה נכנסים לחדר משפחה, ודי. אבל **רינה שני** (משוררת) ו**דן איתן** (אדריכל) הפכו את האהבה החופשית לעוד יותר חופשית. ביום השני הם הודיעו בגאווה לכל ידידיהם ומכרי' הם, בעמוד הראשון של מעריב: "רינה שני ודן איתן שני חים להודיע על הר' לדת בתם תמר."

רנה שני ודן איתן

שניים לחולות ה מ ר

בית הוליס אמתא, תל-אביב 2.866

יצאה הבת, בשעה טובה ומוצלחת, לי' אחיר העולם. המשפחה החדשה מאושרת, ואומרים שהבת החדשה לגמ' רי לא מודאגת מ' מצבה החוקי.